

Ticība un priesterības zvērests un derība

Prezidents Henrijs B. Airings

Pirmais padomnieks Augstākajā Prezidijā

Ejiet uz priekšu ar ticību, dzīvojot saskaņā ar Dieva derībām, lai tādējādi pretendētu uz Viņa apsoliņumu, kas tika saistīts ar zvērestu.

Mans mērķis šovakar ir palīdzēt jums augt jūsu pašāvēībā uz to, ka spējāt un būsit priesterības un zvēresta derības svētību cienīgi. Kā sekas šim noslēgtajam zvērestam un derībai pār jums nāk svētība vai lāsts, un tas var prasīt regulāru jūsu pašāvēības stiprināšanu.

Tas Kungs ir skaidri runājis par šīm sekām. Dzīvojot saskaņā ar zvēresta un derības priekšrakstiem, varam saņemt lielāko no visām Dieva dāvanām — mūžīgo dzīvi. Šis ir Melhisedeka priesterības nolūks. Saņemot priesterību un dzīvojot saskaņā ar derībām, un atjaunojot tās Tempļa ceremonijās, mums ir apsoliņts noslēgtā derībā ar mūsu Debesu Tēvu, Elohimu, ka mēs saņemsim pilnu Viņa godību un dzīvosim, kā Viņš dzīvo. Mums būs svētība tikt saistītiem ar savām ģimenēm uz mūžību, ar apsoliņumu mūžīgam pieaugumam.

Kā jūs noprotat, tad nepretendēšana uz šādas svētības saņemšanu atnestu traģiskas sekas. Tas Kungs ir skaidri runājis arī par šo. Šie ir tie vārdi, kurus bieži lasa vadītāji jaunajiem vīriešiem, kad tie tuvojas laikam, kad varēs saņemt Melhisedeka priesterību. Ļoti iespējams, ka jūs atcerēsities savas sajūtas, kad to dzirdējāt pirmo reizi. Tie ir Pestītāja, Jēzus Kristus, vārdi, darīti mums zināmi caur pravieti Džozefu Smitu:

“Un arī visi tie, kas saņem šo priesterību, saņem Mani, saka Tas Kungs;

Jo kas pieņem Manus kalpus, pieņem Mani;

Un kas pieņem Mani, pieņem Manu Tēvu;

Un kas pieņem manu Tēvu, pieņem Mana Tēva valstību; tādēļ tam tiks dots viss, kas ir Manam Tēvam.

Un šis ir saskaņā ar zvērestu un derību, kas piederas priesterībai.

Tādēļ visi tie, kas pieņem priesterību, pieņem šo zvērestu un derību no Mana Tēva, ko tie nevar laužt, nedz arī tā var tikt mainīta.

Bet tam, kurš lauž šo derību pēc tam, kad viņš to ir pieņēmis, un pilnīgi novēršas no tās, nebūs grēku piedošanas nedz šīn pasaulē, nedz nākamajā pasaulē.

Un ak vai visiem tiem, kas nenāk pie šīs priesterības, ko jūs esat saņēmuši, ko Es tagad piešķiru jums, kas esat klāt šajā dienā, ar Savu paša balsi no debesīm; un patiesi Es esmu uzdevis debesu pulkiem un Saviem eņģeļiem, rūpēties par jums.

Un tagad Es dodu jums pavēli piesargāties, uzcītīgi pievērst vērību mūžīgās dzīves vārdiem.”¹

Ja jūs esiet līdzīgi man, kad es pirmoreiz dzirdēju tos vārdus kā jauns zēns, tad uzaicinājums pieņemt Melhisedeka priesterību var būt biedējošs. Ir vismaz divi iemesli, kādēļ jums vajadzētu būt iedrošinātiem, nevis izbiedētiem sodu dēļ, kuri nāks, ja jūs vai nu nespēsīt dzīvot saskaņā ar zvērestu un derību, vai arī ja nolemsit to nepieņemt. Neatkarīgi no tā, vai jūs pieņemat zvērestu un derību un nespējat to ievērot vai arī ja nemaz nemēģināt, sods ir viens un tas pats. Tādēļ bez šaubām labākā izvēle jums un man ir saņemt svēto priesterību un mēģināt no visas sirds turēt tās derības. Ja mēs izvēlamies nemēģināt, mēs noteikti zaudējam iespēju iemantot mūžīgo dzīvi. Ja mēs mēģinām un ar Dieva palīdzību gūstam panākumus, mēs iemantosim mūžīgo dzīvi.

Ir vēl viens iemesls, lai izlemtu tagad, ka jūs centīsities ar visu savu sirdi sagatavoties zvērestam un derībām un būtu pārliecināti, ka gūsit panākumus. Dievs jums apsola palīdzību un spēku, kas, ja jūs stiprināsit ticību, jums garantēs panākumus.

Ļaujiet man izklāstīt dažas no svētībām, kuras jūs saņemsit, virzoties uz priekšu ticībā.

Pirmkārt, fakts vien, ka jums tiek piedāvāta derība un zvērests, ir pierādījums tam, ka Dievs ir izvēlējis jūs, zinot jūsu spēku un spējas. Viņš ir pazinis jūs, kopš bijāt ar Viņu garu pasaulē. Jau iepriekš zinot par jūsu izturību, Viņš ir atļāvis jums atrast patieso Jēzus Kristus Baznīcu un saņemt priesterības piedāvājumu. Jūs varat ticēt saviem spēkiem, jo jums ir pierādījums, ka Viņš ir pārliecināts par jums.

Otrkārt, kad jūs centīsities dzīvot saskaņā ar derībām, Glābējs ir apsolījis Savu personisko palīdzību. Viņš ir teicis tiem, kas virzīsies uz priekšu, cienot priesterību: ”Tur Es būšu arī, jo Es iešu jūsu vaiga priekšā. Es būšu pie jūsu labās rokas un jūsu kreisās, un Mans Gars būs jūsu sirdīs, un Mani eņģeļi jums apkārt, lai jūs atbalstītu.”²

Laiku pa laikam jums būs nepieciešams atkārtots apliecinājums, arī man, lai gūtu stiprinājumu, pildot šīs svētās priesterības pienākumus. Tas Kungs jau bija to paredzējis.

Viņš sacīja: "Jo tie, kas ir uzticīgi, iegūstot šīs divas priesterības, par kurām Es runāju, un vairo savus aicinājumus, tiek iesvētīti ar Garu viņu ķermeņu atjaunošanai."³

Es esmu redzējis šī solījuma realizēšanos savā dzīvē, kā arī citu dzīvē. Mans paziņa kalpoja par misijas prezidentu. Viņš pastāstīja, ka katras viņa kalpošanas dienas beigās viņš vakarā knapi varēja uzkāpt pa kāpnēm līdz gultai un domāja, vai viņam pietiks izturība vēl vienai dienai. Tad, no rīta, viņš bija atguvis spēku, un viņa drosme tika atjaunota. Jūs esat to redzējuši pavecāku praviešu dzīvēs, kuri šķiet tiek stiprināti katru reizi, kad pieceļas, lai liecinātu par To Kungu, Jēzu Kristu, un atjaunoto evaņģēliju. Šis ir apsolījums visiem tiem, kuri virzās uz priekšu ar ticību savā priesterības kalpošanā.

Jūs esat saņēmuši solījumu, ka jums būs spēks, lai dalītos liecībā, un ka tā procesā jūs tiksiet attīrīti un būsiet sagatavoti jums apsolītās mūžīgās dzīves iemantošanai.

"Jo Es piedošu jums jūsu grēkus ar šo pavēli — ka jūs paliekat nelokāmi savos prātos nopietnībā un lūgšanas garā, liecinot visai pasaulei par tām lietām, kas jums ir darītas zināmas.

Tādēļ eita pa visu pasauli un katru vietu, kurp jūs nevarat iet, jūs sūtīsiet, lai liecība varētu iziet no jums pa visu pasauli pie katras radības."⁴

Un ar šo apsolījumu Tas Kungs ir pagodinājis jūs un sacījis par jums: "Jūs esat tie, kurus Mans Tēvs ir devis Man; jūs esat Mani draugi."⁵

Ir vēl viena brīnišķīga svētība, kura jūs iedrošinās dzīvot saskaņā ar priesterības derībām. Kalpošana priesterībā sagatavos jūs dzīvošanai mūžīgajā ģimenē. Tā izmainīs jūsu sapratni par to, ko nozīmē būt par vīru vai tēvu, vai dēlu, vai brāli. Šī pārmaiņa jūsu sirdī nāks tad, kad jūs jutīsiet, ka pieaugot jūsu ticībai, mūžīgās dzīves apsolījums caur Melhisedeka priesterību kļūst jums reāls.

Tas notika arī ar Pārliju P. Pretu, kad pravietis Džozefs Smits pirmo reizi mācīja viņam doktrīnu par mūžīgo ģimeni. Pārlijs P. Prets rakstīja:

"Tas bija laikā, kad es saņēmu no viņa pirmo apmācību par mūžīgās ģimenes uzbūvi, un dzimumu mūžīgo savienību tajās neizsakāmi ilgstošajās attiecībās, kuras neviens neprot novērtēt, izņemot tikai tie ļoti intelektuālie, attīrītie un sirdī šķīstie, un kas ir pašā pamatā tam, ko cēli pasludinām par laimi. . .

No viņa es uzzināju, ka mana mīlotā sieva var būt kopā ar mani uz laiku un visu mūžību un ka mūsu savstarpējās simpātijas un pieķeršanās vienam pret otru izplūst no dievišķās

mūžīgās mīlestības avota. No viņa es arī uzzināju, ka mēs spējam attīstīt šo pieķeršanos un augt, un palielināt to cauri visai mūžībai, līdz mūsu savienības rezultāts būs pēcnācēji — kā zvaigznes debesis jeb kā smilšu graudiņi jūras krastā. . . .

Es esmu iepriekš milējis, bet nezinādams kāpēc. Tagad es mīlu . . . ar šķīstumu . . . lielu iekšēju sajūsmu. . . . Es jutu, ka Dievs ir patiesi mans Debesu Tēvs, ka Jēzus ir mans brālis un ka mana mīlotā sieva bija nemirstīga, mūžīga pāriniece; laipns, kalpojošs eņģelis, kas man dots mierinājumam un kā godības kronis uz mūžu mūžiem.”⁶

Es varu personiski liecināt, ka kalpošana priesterībā, dzīvojot ticībā, atstāj šādu ietekmi, mainot mūsu sirdis un sajūtas. Jauns vīrietis, šodien dzirdot manus vārdus, var būt pārliecināts, ka, cienot savu priesterību, viņš būs aizsargāts no seksuālo grēku kārdinājumiem, kas dominē šajā pasaulē, kurā mēs dzīvojam. Ārona priesterības nesēji, mani dzirdot šovakar, kad viņu ticība pieaugs drošajam mūžīgās dzīves apsoliņumam caur mūžīgo priesterību, spēs iegūt spēku, lai saskatītu Dieva meitās viņu patieso vērtību un pēctecības solījumu kā iemeslu tam, lai būtu šķīsti un paliktu neaptraipīti.

Šādā pat veidā ticība zvērestam un derībai vadīs mūs pie žēlsirdības jūtu attīstības, kas ir būtiska mūžīgajai ģimenei. Viens no mūsu dotajiem solījumiem, kad pieņemam priesterību, ir rūpēties par citiem.

Es esmu redzējis šīs žēlsirdības jūtu attīstības brīnumu priesterības nesēju sirdīs. Arī daudzi no jums ir. Kā arī daudzi ārpus Baznīcas ir. Es biju prezidenta Gordona B. Hinklija birojā, kad viņam palūdza atbildēt uz zvanu. Viņš runāja nedaudz pa telefonu un tad atgriezās pie mūsu sarunas. Taču viņš īsi paskaidroja. Viņš teica, ka saņemtais zvans bija no Savienoto Valstu prezidenta, kurš lidoja pāri Jūtai ar gaisa karaspēku vienību ceļā uz Vašingtonu. Savienoto Valstu prezidents piezvanīja, lai pateiktos prezidentam Hinklijam par to, ko priesterības nesēji bija paveikuši, cīnoties ar viesuļvētras sekām. Savienoto Valstu prezidents teica, ka tas bija brīnums, ka mēs spējam palīdzēt tik daudziem cilvēkiem, tik ātri, darbojoties kopā tik labi. Viņš uzslavēja mūsu ļaudis, sakot, ka mēs zinājām, kā rīkoties.

Iespējams, ka uz Savienoto Valstu prezidentu atstāja iespaidu tas, ka, pēc viņa domām, tās bija mūsu lieliskās organizēšanas spējas. Tā bija daļa no brīnuma. Bet lielāks iemesls brīnuma radīšanai bija to simtu un, iespējams, tūkstošu, priesterības nesēju ticība priesterības zvērestam un derībai. Ne jau tas, kā viņi bija organizēti, bija būtiskākais — ticība priesterības zvērestam un derībai mudināja viņus mērot lielas distances, pavadīt daudz stundu un izturēt grūtības kā Tā Kunga, Jēzus Kristus, pārstāvjiem, rūpēdamies par tiem, kuri bija nonākuši grūtībās.

Viņi bija iesaistīti priesterības kalpošanas procesā, attīstot vajadzīgo žēlsirdības mēru un garu, kas nepieciešams, lai kļūtu par izciliem vīriem, tēviem, dēliem un brāļiem savās ģimenēs šeit un arī mūžīgajās ģimenēs. Šī priesterības kalpošana notiek tad, kad mēs palīdzam cilvēkiem, saviem brāļiem un māsām Dieva ģimenē visapkārt pasaulei, atkal un atkal.

Mana lūgšana ir, lai jūs izlemtu šovakar un tad katru dienu iet uz priekšu ar ticību, dzīvojot saskaņā ar Dieva derībām, un tādējādi pretendētu uz Viņa apsolījumu, kas tika saistīts ar zvērestu. Jūs to varat paveikt mazās lietās. Kad tiekaties ar savu kvorumu, jūs varat raudzīties uz tiem kā uz brāļiem Dieva ģimenē. Tur būs kāds jūsu kvorumā vai priesterības grupā, kam nepieciešama palīdzība. Varbūt viņš to neizrādīs. Jūs to nevarēsiet paši redzēt. Taču Dievs zina un aicina jūs būt Viņa kalpiem, viņam palīdzot.

Jūs varat būt kā priesterības nesējs, kurš vienmēr, kad es to redzu mūsu priesterības sanāksmēs, man jautā: "Kā vecmammai klājas?" Viņš nekad nav ticies ar manu sievasmāti, vismaz, cik man zināms. Bet viņš no kaut kurienes bija uzzinājis par viņas slimību un lielo vecumu. Es nevaru izteikt, cik daudz man tas nozīmēja, redzot izstieptu Dieva roku pret mani un manu sievu, mūs atbalstot un mierinot. Jūs tāpat varat ietekmēt kādu katru reizi, kad tiekaties ar priesterības nesējiem, ja vienmēr domāsit par savu derību — palīdzēt tiem, kuru rokas ir gurdenas un kuru slogi ir smagi. To darot, jūs attīstīsiet tās īpašības, kuras kvalificēs jūs būt par mūžīgās ģimenes locekli.

Ir vēl viena lieta, ko jūs varat darīt. Jūs varat studēt Dieva vārdu, ne tikai sev, bet lai kļūtu par Tā Kunga, Jēzus Kristus, pārstāvi visai pasaulei. Kad jūsu spējas mācīt evaņģēliju pilnveidosies, jūs sagatavosities, lai palīdzētu Debesu Tēvam pulcināt Viņa bērnus. To darot, jūs saņemsit vēl vienu svētību. Ja jebkad būs nepieciešamība ģimenes dzīvē šajā pasaulē vai nākamajā pasaulē atgriezt pazudušo avi, jūs būsiet apveltīti ar lielāku spēku, kā šobrīd varat to aptvert.

Tas Kungs apraksta šo brīnišķīgo svētību Almas grāmatā 13:6: "Un tā, būdami aicināti ar šo svēto aicinājumu un ordinēti augstajā priesterībā pēc Dieva svētās kārtas, lai mācītu Viņa baušļus cilvēku bērniem, lai tie arī varētu ieiet Viņa atdusā."

Jūs varat būt droši savā kalpošanā ar šo panākumus gūstošo apsolījumu:

"Tad viņi, tikuši iesvētīti ar Svēto Garu, būdami ar baltām drānām, būdami šķīsti un neaptraipīti Dieva priekšā, nevarēja raudzīties uz grēku savādāk, kā vien ar riebumu, un tur bija daudzi, ļoti daudzi, kas tika darīti tīri un iegāja Tā Kunga, viņu Dieva atdusā.

Un tagad, mani brāļi, es gribētu, lai jūs pazemotos Dieva priekšā un nestu grēku nožēlošanai pienācīgu augli, lai arī jūs varētu ieietu Viņa atdusā.”⁷

Es liecinu, ka Dievs Tēvs ir dzīvs. Jūs esat noslēguši derības ar Viņu. Viņš piedāvā jums zvērestu un mūžīgās dzīves solījumu, kuru Viņš nevar lauzt. Es jums liecinu, ka priesterība ir tas spēks, ar ko Dievs caur Savu Dēlu, Jēzu Kristu, ir radījis pasaules. Es liecinu, ka Dievs vēlas, lai jūs būtu veiksmīgi un atkal atgrieztos mājās, lai dzīvotu ar Viņu mūžīgās ģimenēs. Es liecinu jums, ka šī ir patiesā Jēzus Kristus Baznīca. Tajā ir priesterības atslēgas. Tā ir tā pati priesterība, ar ko Dievs ir pagodinājis jūs. Es apsolu jums, ka Viņš zina jūsu spējas un ka ar tām pietiek, lai jūs varētu pilnā ticībā cerēt uz mūžīgo dzīvi sev un savām ģimenēm mūžīgi. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. M&D 84:35–43.
2. M&D 84:88.
3. Skat. M&D 84:33.
4. M&D 84:61–62.
5. M&D 84:63.
6. *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt Jr. (1938), 259–60.
7. Almas 13:12–13.